

## INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen  
2019-04-11  
Besvaras senast  
2019-05-02

Till statsrådet Ardalan Shekarabi (S)

### **2018/19:184 Politisk aktivism bland myndighetsanställda**

Under senare år har politisk aktivism bland myndighetsanställda blivit vanligare. Det handlar i korthet om att anställda vid myndigheter driver en egen agenda utan stöd i, eller i motsats till, demokratiskt formade beslut. Nedan följer ett axplock av situationer som uppstått under de senaste åren.

Vattendirektivet tolkas i direkt kontrast till EU-kommissionens uttalade innebörd, vilket visar sig bero på tjänstemän som samtidigt är aktiva i föreningen Älvräddarna, som ivrar för utrivning av fördämningar. Luciatåg i skolorna stoppas utan föregående politisk diskussion. Ett antal formellt partioberoende tjänstemän på Utrikesdepartementet skriver ett brev som ifrågasätter ”nästa regering eller regeringsunderlag”. Anställda inom socialförvaltningen i en kommun kräver att nämndens förtroendevalda ordförande avsätts på grund av ett olämpligt uttalande. Skogsstyrelsen tvingar skogsägare att stämma staten för att få de ersättningar de har rätt till. Vapenlicensansökningar avslås med hänvisning till icke existerande regler om vapnets utformning. Länsstyrelser sätter egna miniminivåer för antalet vargar, vilka avviker från de politiska besluten. En artinventerare på länsstyrelsen, som därmed har makt över beslut om avverkning, är samtidigt på sin fritid aktiv som skogsaktivist och undervisar om hur man kan stoppa avverkningar.

Myndighetsaktivismen spänner således över ett brett spektrum av ämnesområden. Ibland väcker det kanske mest irritation, men för areella näringsidkare handlar det om möjligheten att försörja sig på sin verksamhet. Jag anser att den som sliter hela dagen för att förvalta skog, mark och vatten ska kunna lita på att de myndighetspersoner som har makt att fatta avgörande beslut om verksamheten inte påverkas av en egen agenda.

Myndighetsaktivismen urholkar förtroendet för myndigheternas oberoende och ytterst för demokratin som metod för att påverka de offentliga beslut som styr vardagen för areella näringsidkare. Det är därför angeläget att återupprätta det oväldiga ämbetsmannaiideal.

Min fråga till statsrådet Ardalan Shekarabi är:

Vilka åtgärder avser statsrådet och regeringen att vidta för att medborgarna – i

synnerhet areella näringsidkare – ska känna förtroende för att myndigheterna, utan hänsyn till egna intressen, arbetar för att verkställa de demokratiskt fattade beslut som är tillämpliga för respektive verksamhet?

.....

Kjell-Arne Ottosson (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren